

Ægtefæls nu er opløst paa Grund af Ægtefælsbrud, i Henseende til at indgaa nyt Ægtefæls. Denne Vanstæthed borttage vi slet ikke; det er det, som staar i Slutningen af det foregaaende Nummer, Nr. 5; det var det, jeg paaviste i Lørdags, men som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds altsaa ikke har lagt Mærke til; det er jo et beklageligt Udslag af den beklagelige Mangel paa Tid, han har haft til at beskæftige sig med denne Sag; men det vilde ganske vist have glædet mig meget, om den højtærede Justitsminister vilde have taget Notits af denne Oplysning, hvis Rigtighed ikke kan bestrides. Det Resultat, som saa kommer til at foreligge, er affurat det samme, som man har i den ny tykke borgerlige Lovbog. Der er Reglen netop den, at Ægtefælsbrud kun er Ægtefæls-hindring, for saa vidt det har givet Anledning til det forrige Ægtefæls Opløsning, og det er netop det, vi her fastslaa. — Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 11 af det ærede Medlem for Njebenhavns 11te Valgkreds (S. Olsen) maa jeg henholde mig til den bestemte Modstand, som det har mødt fra den højtærede Justitsministers Side, og kan allerede af den Grund ikke anbefale det til Vedtagelse; jeg tror ogsaa, det er rigtigst at blive staaende ved det, vi have. — Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 er der ingen Indvendinger fremkommet imod, og mod Nr. 14 og 15 til Dels heller ikke; de hænger i alt Fald sammen med Hovedspørgsmaalet, om Punkt 11 om Ægtepagter skal udgaa.

Dette Spørgsmaal om Ægtepagter, mine Herrer, har jo mødt Modstand dels fra det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm), som talte paa sit Mindretals Begne, dels fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds og nu ogsaa fra det højtærede Ministeriums Side. Man har ikke bestridt, at vor Lovgivning for Husfruens Vedkommende nu er saaledes, at vi, som jeg har udtalt i Betænkningen og vundet Tilslutning for hos mine Meningsfæller, ikke ret vel kunne være bekendte at lade den vedblive at være saadan; det har man ikke bestridt fra nogen Side; man har tværtimod positivent erkendt, at der kunde være Grund til at gøre Forandring deri. Jeg skal derfor ikke komme vidtløftig ind paa min Berettigelse til at udtale det, der i saa Henseende er udtalt i Betænkningen. Spørgsmaalet her er derfor kun, om dette nu er den Maade, paa hvilken man bør afhjælpe denne store Mangel ved vor Lovgivning. Der falder jo i denne Henseende meget stærke Udtalelser fra det ærede Medlem for Odense

Amts 8de Valgkreds; jeg fik unægtelig det Indtryk, at de beroede paa en Misforstaaelse, men denne Misforstaaelse var saa mærkelig, at jeg dog ikke tør tro, at det ærede Medlem virkelig svæver i den. Men ganske vist, hans Udtalelser baade i Betænkningen og mundtlig her om de „rene Tilfældigheder“ synes at tyde paa, at han virkelig er gaaet ud fra, at det, vi gøre ved dette Forslag, er at hæve den nuværende Ægtefælslovgivning og saa overlade det til Parterne selv, hvorledes de ville have det. Men det er jo saa langt fra Tilfældet, at vi tværtimod lade den nuværende Lovgivning bestaa i alle dens Ord og Punkter, men kun give Parterne en Ret til paa bestemte Omraader, som nævnes i vor § 1 Nr. 11, at gøre Afvigelse derfra ved privat Vedtagelse og paabyde, at der skal gives dem Anledning til at tænke over denne Sag, før de blive gifte. Hvis de altsaa trods den Anledning, der saaledes gives dem, overhovedet ikke ønske at beskæftige sig med denne Tanke, ikke ønske at sætte Ben til Papiret i den Anledning eller ofre en eneste Ore derpaa, saa kunne de lade være, og saa er det ikke Lovløshed, men affurat den samme Lovgivning, som vi nu have. Det er det, som ligger i vort Forslag, og ikke en Smule mere. Men hvis de efter den Anledning, som gives dem til at tænke over Sagen, og efter det Rendskab til vor Lovgivning, som de og da navnlig Husfruen — maatte til deres Forærdelse — saa derved, ønske at træffe Sitringsforanstaltninger mod, hvad Fremtiden kan bringe, ja saa maa de ganske vist sætte Benen til Papiret for at saa skrevet sig en Ægtepagt. Nu sagde det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds — og det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds med — at det var en saa forfærdelig vanstælig Sag at skrive en Ægtepagt. Ja, de Herrer tænke vel der paa et vidtløftigt Aktstykke, som jo en Ægtepagt kan være, men som den sandelig ikke behøver at være; en Ægtepagt er en Overenskomst, hvorved man gør Afvigelse fra Lovens Regler. Lad os forudsætte, at de dørende Ægtefæller ganske simpelt bestemme, at Husfruen skal have Medraadighed over Børnene, saa at Manden ikke vilkaarligen kan træffe Bestemmelse med Hensyn til dem, som han vil, sende dem ud af Huset eller bort fra Landet, uden at hun kan modsætte sig det — thi det kan han nu — saa kan det virkelig udtrykkes i meget saa Ord, og jeg kan ikke tro, at der behøves nogen Sagfører til at gøre det. Der ville i alt Fald Formularer, som formentlig ville blive Følgen af, at en Lov som denne vedtages, kunne gøre al fornøden